

Školitelský posudek na diplomovou práci Jitky Kotrlové „**Stínová kinematografie: mytologie australského gotického filmu 70. let**“

Jitka Kotrlová si za téma své práce vybrala kapitolu z dějin australské kinematografie, obvykle označovanou jako „australská gotika“. Jedná se o dobu obrody australské národní kinematografie, která v 60. letech téměř vymizela a vrací se až s intenzivní podporou vládních subvencí a centrální sítě nově ustanovovaných institucí, jakými byly např. Australian Film Commission a Experimental Film and Television Fund. Kinematografie v té době slouží jako prostředek propagace národní identity jak v kontextu australském, tak i na mezinárodním fóru.

Předložená práce podrobně mapuje na základě vytěžení sekundárních zdrojů historické souvislosti australské gotiky, shrnuje možnosti, které vládní program na obrodu kinematografie filmařům nabízel a v historickém přehledu vývoje australského filmu ukazuje širší kontext této specifické „nové vlny“. Významně v této části vychází z přehledových publikací Susan Dermodyové a Elizabeth Jackové *The Screening of Australia: Anatomy of a Film Industry* a následných prací Jonathana Raynera. Podrobněji rozebírá tematickou a žánrovou strukturu australského filmu 70. a 80. let, především se zastavuje u tzv. ocker komedií a rozebírá paradoxnost vládního subvencování „upadlých žánrů“. Zastavuje se u pojmu „národní kinematografie“ a pokouší se jej ukotvit v kontextu postkoloniální zkušenosti daného národa.

Jádrem práce je pak analýza filmů australské gotiky, které jsou rozebírány z pohledu mytologií v nich obsažených. Autorka postupuje od definice gotické estetiky v kontextu jejího melodramatického potenciálu, zastavuje se u anglického gotického románu a jeho vztahu k nacionalismu a představuje v archeologickém ponoru do dob kolonizace či přesněji osadnictví Austrálii jako místo gotické imaginace *par excellence*. Ukazuje, jakým způsobem pracují s označením „gotický film“ australští filmoví badatelé, jak je možné tento heterogenní cyklus či žánr uchopit a definovat, a rozkrývá mytologické modely, které jsou zde využity. V následné části se pak věnuje jednotlivým mytologiím v sémiotickém slova smyslu a inspirována Rolandem Barthesem se pokouší o analýzu několika mýtů typických pro tyto filmy (jmenovitě mýtus izolace, agrese a Druhého, s dalšími podmyty cesty, vnitrozemí, krajiny, automobilu či bojovníka ad.). Každý z mýtů je dále příkládán dílčími analýzami jednotlivých filmů.

Předložený text jistě splňuje požadavky na diplomovou práci, i když je poněkud začátečnické povahy. Byť převážně sumarizuje sekundární zdroje, rešerši provádí poctivě a pokouší se přesáhnout shrnující povahu práce vlastními analýzami daného materiálu. Strukturace je velmi jednoduchá, nicméně i tak funkční, a práce naznačuje zásadní otázky, které by bylo možné samozřejmě pojmut mnohem sofistikovaněji a v širší komparační analýze (např. zásadní otázka subvencování a „obrozování“ národní kinematografie). Přestože od počátečních verzí práce došlo k významnému posunu, styl psaní Jitky Kotrlové stále prozrazuje zápas s jazykem odborného textu, zůstávají zde formulační kostrbatosti, občas je text obtížné učíst. Oceňuji nicméně nasazení, se kterým se autorka do exotického tématu pustila, a stejně tak ochotu nad textem intenzivně pracovat tak, aby nakonec byl ten nejlepší možný. Doporučuji práci k obhajobě a z uvedených důvodů navrhuji známku velmi dobře.

V Praze dne 5.9.2015

PhDr. Petra Hanáková, Ph.D.